

Bereshith בְּרֵאשִׁית *In the beginning*

Bereshith/Genesis 1:1-6:8

Well as the wheel continues to cycle, here we are again at the beginning of the first chapter in the first book of the Bible, Bereshith. We begin with the familiar stories of the Bible – the creation account, the fall of Adam and Eve, the murder of Abel by his brother Cain, and a genealogy that takes us clear to Noah. Hebrew teacher, Brad Scott makes the claim that every Scriptural doctrine can be found within the Hebrew words of the first four chapters of Bereshith. Obviously this means these chapters are worthy of much study. For now we will attempt to graze the surface in just a few areas of the first Torah parasha of the cycle. I hope you will attach yourself to the wheel as it turns and makes another complete rotation through this coming year.

Bereshith begins with seven Hebrew words that translate – In the beginning, Elohim created the heavens and the earth:

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ *Bereshith 1:1*

Since Hebrew reads from right to left, the first word of the Torah is Bereshith (בְּרֵאשִׁית). This word is interpreted as “in the beginning”. Its three letter root word is roshe (רֹשׁ) which has more to do with the “head” or the “beginning” of something, rather than an association with “time”. Elohim is completely outside of time. Therefore the first word of the Torah is an expression of who Elohim is. We can also make the connection with Yeshua, who is the living Word who begins all things:

John 1:1 In the beginning was the Word, and the Word was with Elohim, and the Word was Elohim. 2 He was in the beginning with Elohim. 3 All things were made through Him, and without Him nothing was made that was made.

After seven perfect words that begin Bereshith, we now follow up with seven words of disaster:

וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְהוֹם וְבַהוּ וְחָשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם *Bereshith 1:2*

Bereshith 1:2 The earth was emptiness (תְהוֹם), and void; and darkness was on the face of the deep.

Something has happened to the earth. This seems to be the result of Lucifer being cast down to earth in judgment:

Ezekiel 28:13 You were in Eden, the garden of Elohim; Every precious stone was your covering: The sardius, topaz, and diamond, Beryl, onyx, and jasper, Sapphire, turquoise, and emerald with gold. The workmanship of your timbrels and pipes was prepared for you on the day you were created. 14 “You were the anointed cherub who covers; I

Bereshith בְּרֵאשִׁית *In het begin*

Bereshith/Genesis 1:1-6:8

Wel zoals het wiel blijft ronddraaien, zijn wij hier opnieuw aan het begin van het eerste hoofdstuk in het eerste boek van de Bijbel, Bereshith. Wij beginnen met de vertrouwde verhalen van de Bijbel – het scheppingsverhaal, de val van Adam en Eva, de moord op Abel door zijn broer Cain, en een geslachtsregister die ons duidelijk naar Noah leidt. De Hebreeuwse leraar, Brad Scott maakt zich sterk dat elke Bijbelse leer binnen de Hebreeuwse woorden van de eerste vier hoofdstukken van Bereshith kan worden gevonden. Duidelijk betekent dit dat deze hoofdstukken veel studie waard zijn. Voor nu zullen wij proberen om op maar een paar gebieden van eerste Thoraparasha van de cyclus de bovenkant aan te raken. Ik hoop u zich aan het wiel zult vastmaken aangezien het draait en door dit komende jaar een andere volledige omwenteling maakt.

Bereshith begint met zeven Hebreeuwse woorden die zich laten vertalen als - In het begin, schiep Elohim de hemelen en de aarde:

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ *Bereshith 1:1*

Aangezien men Hebreeuws van rechts naar links leest, is het eerste woord van Thora Bereshith (בְּרֵאשִׁית). Dit woord wordt geïnterpreteerd als “in het begin”. Zijn wortel van de drie letters is roshe (רֹשׁ) wat veeleer met het “hoofd” of het “begin” van iets te doen heeft, dan met “tijd”. Elohim staat volledig buiten de tijd. Daarom is het eerste woord van de Thora een uitdrukking van wie Elohim is. Wij kunnen ook de verbinding met Yeshua maken, die het levende Woord is waarmee alle dingen beginnen:

Joh. 1:1 In het begin was het Woord, en het Woord was met Elohim, en het Woord was Elohim. 2 Hij was in het begin bij Elohim. 3 Alle dingen werden door Hem gemaakt, en zonder Hem werd niets gemaakt dat gemaakt werd.

Na zeven perfecte woorden die met Bereshith beginnen, vervolgen wij nu met zeven rampwoorden:

וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְהוֹם וְבַהוּ וְחָשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם *Bereshith 1:2*

Bereshith 1:2 De aarde was leegheid (תְהוֹם), en onbenut; en duisternis was op de bovenkant van de diepte.

Met de aarde is iets gebeurd. Dit lijkt het resultaat te zijn van Lucifer die in het oordeel op de aarde wordt neergeworpen:

Eze. 28:13 U was in Eden, de tuin van Elohim; elke kostbare steen was uw bedekking: sardius, topaz, en diamant, beryl, onyx, en jaspis, safier, turkoois, en smaragd met goud. Het vakmanschap van uw tamboerijnen en pijpen werd voor u bereid op de dag u werd geschapen. 14 U was de gezalfde cherub die bedekt; Ik stelde

established you; You were on the holy mountain of Elohim; You walked back and forth in the midst of fiery stones. 15 You were perfect in your ways from the day you were created, Till iniquity was found in you. 16 “By the abundance of your trading you became filled with violence within, And you sinned; Therefore I cast you as a profane thing out of the mountain of Elohim; And I destroyed you, O covering cherub, From the midst of the fiery stones. 17 “Your heart was lifted up because of your beauty; you corrupted your wisdom for the sake of your splendor; I cast you to the ground...”

Isaiah 45:18 tells us that יהוה did not create the earth “empty” (תהוה):

Isaiah 45:18 For thus says יהוה, Who created the heavens, Who is Elohim, Who formed the earth and made it, Who has established it, Who did not create it empty (תהוה), Who formed it to be inhabited: “I am יהוה, and there is no other.

Isaiah also alludes to hasatan as the one who caused the emptiness of the earth:

Isaiah 14:17 Who made the world as a wilderness

Thus as we continue on in Bereshith, we will begin to read of the Creator bringing order back into the world. The Spirit of Elohim will first begin to move across the face of the waters as the renewal begins:

וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם **Bereshith 1:2**

Bereshith 1:2 ... And the Spirit of Elohim was hovering over the face of the waters.

Psalm 104:30 You send forth Your Spirit, they are created; And You renew the face of the earth.

Brad Scott defines the Spirit as the “demonstrative, active presence of Elohim”. The first thing Elohim does is to cleanse the waters so that they in turn can cleanse the rest of the creation. From here on after, water becomes an important element for cleansing in judgment, purification, and salvation. So what the Torah has given us starting in 1:1 is:

- Seven Hebrew words of perfection
- Seven Hebrew words of chaos
- Five Hebrew words of redemption

We come to the very first words spoken by the Almighty:

Bereshith 1:3 Then Elohim said, “Let there be light”; and there was light.

Both Psalm 36 and John 1 make the connection between “life” and “light”:

u zo; U was op de heilige berg van Elohim; U wandelde heen en weer te midden van vurige stenen. 15 U was perfect in uw wegen vanaf de dag u werd geschapen, tot ongerechtigheid in u werd gevonden. 16 Door de overvloed van uw handel werd u binnenin gevuld met geweld, en u zondigde; Daarom wierp Ik u als een profaan ding uit de berg van Elohim; En Ik vernietigde u, O bedekkende cherub, uit het midden van de vurige stenen. 17 Uw hart verhefte zich wegens uw schoonheid; u bedierf uw wijsheid omwille van het uw pracht; Ik wierp u op de grond...

Jes. 45:18 vertelt ons dat יהוה de aarde niet “leeg” (תהוה) schiep:

Jes. 45:18 Want zo zegt יהוה: Wie schiep de hemelen, Wie is Elohim, Wie vormde de aarde en maakte ze, Wie heeft ze gevestigd, Wie schiep ze niet leeg (תהוה), Wie vormde ze om te worden bewoond: “Ik ben יהוה, en er is geen andere.

Jesaiah zinspeelt ook op hasatan als degene die de leegheid van de aarde veroorzaakte:

Jes. 14:17 Die de wereld als een wildernis maakte

Als wij dus in Bereshith verdergaan, zullen wij beginnen te lezen van de Schepper die terug orde in de wereld brengt. Als de vernieuwing begint zal de Geest van Elohim eerst over het oppervlak van de wateren beginnen te bewegen:

וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם **Bereshith 1:2**

Bereshith 1:2 ... En de Geest van Elohim hing boven het oppervlak van de wateren.

Psalm 104:30 U stuurt Uw Geest uit, zij worden geschapen; en U vernieuwt het voorkomen van de aarde.

Brad Scott definiert de Geest als de “aantonende, actieve aanwezigheid van Elohim”. Het eerste wat Elohim doet, is de wateren reinigen zodat die op hun beurt de rest van de schepping kunnen reinigen. Vanaf hier wordt het water een belangrijk element voor het reinigen in oordeel, zuivering, en redding. Zo is wat de Thora ons vanaf 1:1 gegeven heeft, is:

- Zeven Hebreeuwse woorden van perfectie
- Zeven Hebreeuwse woorden van chaos
- Vijf Hebreeuwse woorden van afkoop

Wij komen bij de allereerste door de Almachtige gesproken woorden:

Bereshith 1:3 Toen zei Elohim: “Laat er licht zijn”; en er was licht.

Zowel Psalm 36 als Joh. 1 maken de verbinding tussen “leven” en “licht”:

Psalms 36:9 For with You is the fountain of life; In Your light we see light.

John 1:4 In Him was life, and the life was the light of men. 5 And the light shines in the darkness, and the darkness did not comprehend it.

We have gone from darkness to light. When the entire world was in darkness. . . . just one authoritative statement by the Almighty and the whole world lit up! We know this to be a powerful, spiritual light since the sun, moon, and the stars were not put in place until the 4th day of creation. In Judaism, the idea of spiritual light is taught to young children as they begin to study Torah. When the world seems to be encompassed by a spiritual darkness which endangers its very existence, there is always hope. In just one statement, our Creator can send forth His Word and there can be a great light:

2 Corinthians 4:6 For it is the Elohim who commanded light to shine out of darkness, who has shone in our hearts to give the light of the knowledge of the glory of Elohim in the face of Yeshua the Messiah.

The idea of light shining independently of the sun, appears to us again at the end of Revelation. In context, this is after the 1,000 year reign of Messiah:

Revelation 22:5 There shall be no night there: They need no lamp nor light of the sun, for Adonai Elohim gives them light. And they shall reign forever and ever.

This is also prophesied in Isaiah. I've added some Hebrew words in parentheses to give you more insights:

Isaiah 60:18 Violence (חַמָּס - Hamas) shall no longer be heard in your land, Neither wasting nor destruction within your borders; But you shall call your walls Salvation (יְשׁוּעָה - Yeshua), And your gates Praise. 19 “ The sun shall no longer be your light by day, nor for brightness shall the moon give light to you; But יְהוָה will be to you an everlasting light, And your Elohim your glory. 20 Your sun shall no longer go down, nor shall your moon withdraw itself; For יְהוָה will be your everlasting light, And the days of your mourning shall be ended.

Just a little side note here. . . . in Hebrew, “the light” is et ha'or (אֶתְ הָאוֹר). The numerical value is 613, which equals the number of the commandments in the Torah!

Let's jump ahead to the fourth day of creation:

Bereshith 1:14 Then Elohim said, “Let there be lights in the firmament of the heavens to divide the day from the night; and let them be for signs

Psalms 36:9 Want met U is de fontein van leven; In Uw licht zien wij licht.

Joh. 1:4 In Hem was het leven, en het leven was het licht van de mensen. 5 En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis begreep het niet.

Wij zijn van duisternis naar licht gegaan. Toen de hele wereld in duisternis was slechts één gezaghebbende verklaring door de Almachtige en hele wereld licht op! Wij weten dat het hier om een krachtig, geestelijk licht gaat, aangezien de zon, maan en de sterren pas de 4de dag van de schepping op hun plaats werden gezet. In het Judaïsme, wordt het idee van geestelijk licht aan jonge kinderen onderwezen als zij beginnen Thora te bestuderen. Wanneer de wereld lijkt te worden omringd door een geestelijke duisternis die zijn eigenlijk bestaan in gevaar brengt, is er altijd hoop. In slechts één verklaring, kan onze Schepper Zijn Woord uitzenden en kan er een groot licht zijn:

2 Kor. 4:6 Want het is de Elohim die licht beval om uit duisternis te schijnen, die in onze harten heeft geschienen om het licht van de kennis van de glorie van Elohim in het aangezicht van Yeshua Messiah te geven.

Het idee van licht dat onafhankelijk van de zon schijnt, duikt opnieuw op aan het eind van Openbaring. In de context is dit na het 1.000 jaar regeren van Messiah:

Opb. 22:5 Er zal daar geen nacht zijn: Zij hebben geen lamp noch licht van de zon nodig, want Adonai Elohim geeft hen licht. En zij zullen voor altijd en eeuwig regeren.

Dit is ook geprofeteerd in Jesaiah. Ik heb sommige Hebreeuwse woorden tussen haakjes toegevoegd om u meer inzicht te geven:

Jes. 60:18 Geweld (חַמָּס - Hamas) zal in uw land niet meer gehoord worden, noch verval noch vernietiging binnen uw grenzen verspilt; maar u zult uw muren Redding (יְשׁוּעָה - Yeshua) noemen en uw poorten Lof. 19 De zon zal overdag niet meer uw licht zijn, noch voor helderheid zal de maan aan u licht geven; maar יְהוָה zal voor u een eeuwig licht, en uw Elohim uw glorie zijn. 20 Uw zon zal niet meer onder gaan, noch uw maan zich terugtrekken; want יְהוָה zal uw eeuwig licht zijn, en de dagen van uw rouwen zullen worden beëindigd.

Slechts een kleine randbemerking hier. . . . in het Hebreeuws is “het licht” is: et Ha'or (אֶתְ הָאוֹר). De numerieke waarde is 613, dat gelijk is aan het aantal geboden in de Thora!

Laten we nu meteen naar de vierde dag van de schepping gaan:

Bereshith 1:14 Toen zei Elohim: “Laat er lichten in firmament van de hemelen zijn om de dag van de nacht te scheiden; en laat ze zijn tot tekens (אוֹת) en

(אֹרֶת) and seasons (מוֹעֲדִים), and for days and years; 15 “and let them be for lights in the firmament of the heavens to give light on the earth”; and it was so. 16 Then Elohim made two great lights: the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night. He made the stars also. 17 Elohim set them in the firmament of the heavens to give light on the earth, 18 and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness. And Elohim saw that it was good. 19 So the evening and the morning were the fourth day.

The etymology of the word “sign” (אֹרֶת) means “to communicate something”. The Sabbath is called a “sign” (אֹרֶת):

Shemot/Exodus 31:13 “Speak also to the children of Israel, saying: ‘Surely My Sabbaths you shall keep, for it is a sign (אֹרֶת) between Me and you throughout your generations, that you may know that I am יְהוָה who sanctifies you.”

Quite simply, the Creator has given us a way of marking time HIS way. Man has come up with other calendars, but with the knowledge that He has given us in His Word, we can figure out the seasons (moedim - מוֹעֲדִים). Seasons (מוֹעֲדִים) are “set feast times” or “appointments” with our Creator:

Vayikra/Leviticus 23:2 “Speak to the children of Israel, and say to them: ‘The feasts (מוֹעֲדִים) of יְהוָה, which you shall proclaim to be holy convocations, these are My feasts (מוֹעֲדִים).”

Therefore, the sun and the moon become reminders and the source of the signals that will determine the dates that יְהוָה has chosen to meet with us. The root (ya’ad - יַעַד) of the word for “seasons” (moedim - מוֹעֲדִים) associates this time with betrothal! As the bride of Messiah, let’s not miss any of these “dates”!!

Let’s move ahead to the creation of man:

Bereshith 1:27 So Elohim created man in His own image; in the image of Elohim He created him; male and female He created them.

The characterization of man being made in the “image of Elohim” gives him the privilege of being the symbol of Yah’s presence on earth. Man himself is not divine, but his existence bears witness to the activity of the Creator in the life of the world. Yeshua, however, is THE LIGHT of the world. He is not only the symbol of Yah’s presence, He IS the presence:

1 John 1:1 That which was from the beginning, which we have heard, which we have seen with our eyes, which we have looked upon, and our hands have handled, concerning the Word of life — 2 the life was manifested, and we have

seizoentijden (מוֹעֲדִים), en dagen en jaren; 15 en laat ze zijn tot lichten in het firmament van de hemelen om licht op de aarde te geven”; en het was zo. 16 Toen maakte Elohim twee grote lichten: het grotere licht om over de dag te regeren, en het kleinere licht om over de nacht te regeren. Hij maakte ook de sterren. 17 Elohim plaatste ze in firmament van de hemelen om licht op de aarde te geven, 18 en om over de dag en de nacht te regeren, en om het licht van de duisternis te scheiden. En Elohim zag dat het goed was. 19 De avond en de ochtend waren zo op de vierde dag.

De etymologie van het woord “teken” (אֹרֶת) betekent “iets mee te delen”. De Sabbat wordt een “teken” (אֹרֶת) genoemd:

Shemot/Exodus 31:13 Spreek ook tot de kinderen van Israël, zeggend: ‘Zeker zult u Mijn Sabbaths houden, want het is een teken (אֹרֶת) tussen Mij en u doorheen uw generaties, opdat u kunt weten dat Ik יְהוָה ben die u heiligt.”

Eenvoudigweg, heeft de Schepper ons een manier gegeven om tijd op ZIJN manier te merken. De mens is met andere kalenders op de proppen gekomen, maar met de kennis dat Hij ons in Zijn Woord heeft gegeven, kunnen wij de seizoenen (moedim - מוֹעֲדִים) bepalen. De seizoenen (מוֹעֲדִים) zijn “vastgestelde feesttijden” of “afspraken” met onze Schepper:

Vayikra/Leviticus 23:2 Spreek tot de kinderen van Israël, en zeg tot hen: ‘De feesten (מוֹעֲדִים) van יְהוָה, die u zult afkondigen als heilige bijeenroepingen, deze zijn Mijn feesten (מוֹעֲדִים).”

Daarom worden de zon en de maan waarschuwingen en de bron van de signalen die de data zullen bepalen die יְהוָה heeft gekozen om ons te ontmoeten. De wortel (ya’ad - יַעַד) van het woord voor “seizoenen” (moedim - מוֹעֲדִים) brengt deze tijd in verbinding met verloving! Laten we als de bruid van Messiah, geen van deze “data” missen!!

Laten we naar de schepping van de mens gaan:

Bereshith 1:27 Zo schiep Elohim de mens in Zijn eigen beeld; in het beeld van Elohim schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hem.

De kenmerking van de mens in het “beeld van Elohim” gemaakt zijnde, geeft hem het voorrecht van het symbool te zijn van Yah’s aanwezigheid op aarde. De mens zelf is niet goddelijk, maar zijn bestaan bewijst de activiteit van de Schep- per in het leven van de wereld. Yeshua, echter, is HET LICHT van de wereld. Hij is niet alleen het symbool van Yah’s aanwezigheid, Hij IS de aanwezigheid:

1 Joh. 1:1 Dat wat van bij het begin was, dat wat wij hebben gehoord, wat wij met onze ogen hebben gezien, waarop wij hebben gekeken, en onze handen hebben betast, betreffende het Woord van het leven — 2 het leven werd vertoond,

seen, and bear witness, and declare to you that eternal life which was with the Father and was manifested to us —

The creation week is brought to completion with the 7th day. This day is unique from the other six days. No creative work occurred on this day. It is the only day blessed and set apart (made holy – kadesh קִדְּשׁ). It is significant that the first use of holiness relates to time. This blessing belongs to no other day:

Bereshith 2:2 *And on the seventh day Elohim ended His work which He had done, and He rested on the seventh day from all His work which He had done. 3 Then Elohim blessed the seventh day and sanctified (kadesh - קִדְּשׁ) it, because in it He rested from all His work which Elohim had created and made.*

The institution of the Shabbat is not specifically found in these verses. Later what we find is that the Sabbath will become a distinctively Israelite ordinance, a sign of the eternal covenant between יהוה and Israel. So.....it becomes very important for you to determine “who” Israel is, since the Sabbath has been given to Israel:

Shemot 31:13 *“Speak also to the children of Israel, saying: ‘Surely My Sabbaths you shall keep, for it is a sign between Me and you throughout your generations, that you may know that I am יהוה who sanctifies you. 14 ‘You shall keep the Sabbath, therefore, for it is holy to you....16 ‘Therefore the children of Israel shall keep the Sabbath, to observe the Sabbath throughout their generations as a perpetual covenant.*

The Sabbath is also a part of the Ten Commandments, given specifically to a people brought out of Egypt:

Shemot/Exodus 20:1 *And Elohim spoke all these words, saying: 2 “ I am יהוה your Elohim, who brought you out of the land of Egypt, out of the house of bondage.... 8 “ Remember the Sabbath day, to keep it holy; 9 Six days you shall labor and do all your work, 10 but the seventh day is the Sabbath of יהוה your Elohim. In it you shall do no work: you, nor your son, nor your daughter, nor your male servant, nor your female servant, nor your cattle, nor your stranger who is within your gates. 11 For in six days יהוה made the heavens and the earth, the sea, and all that is in them, and rested the seventh day. Therefore יהוה blessed the Sabbath day and hallowed it.*

We have already discussed the appointed feasts (moedim - מוֹעֲדִים), dictated by the phases of the moon, when יהוה has chosen to meet with us. Also, the Hebrew days, months, and years are all determined by the phases of the moon and the movement of the sun. But the 7th day Sabbath stands alone. It is entirely

en wij hebben gezien en bewezen en aan u verklaaren dat het eeuwige leven dat bij de Vader was en aan ons werd vertoond —

De scheppingsweek wordt met de 7de dag tot voltooiing gebracht. Deze dag is uniek t.o.v. de andere zes dagen. Geen creatief werk had op deze dag plaats. Het is de enige gezegende en apart gezette dag (heilig gemaakt - kadesh קִדְּשׁ). Het is betekenisvol dat het eerste gebruik van heiligheid op tijd betrekking heeft. Deze zegen behoort tot geen andere dag:

Bereshith 2:2 *En op de zevende dag beëindigde Elohim Zijn werk dat Hij had gedaan, en Hij rustte op de zevende dag van al Zijn werk dat Hij had gedaan. 3 Toen zegende Elohim de zevende dag en heiligde (kadesh - קִדְּשׁ) die, omdat Hij daarin van al Zijn werk rustte dat Elohim had geschapen en gemaakt.*

De instelling van de Shabbat wordt niet bepaald in deze verzen gevonden. Wat wij later vinden, is dat de Sabbat een aparte Israëlitische verordening zal worden, een teken van het eeuwige verbond tussen יהוה en Israël. Zo wordt het zeer belangrijk voor u om te bepalen “wie” Israël is, aangezien de Sabbat aan Israël is gegeven:

Shemot 31:13 *Spreek ook tot de kinderen van Israël, zeggend: ‘Voorzeker zult u Mijn Sabbatten houden, want het is een teken tussen Mij en u doorheen uw generaties, opdat u kunt weten dat Ik יהוה ben die u heilig. 14 U zult daarom de Sabbath houden, want hij is voor u heilig 16 Daarom zullen de kinderen van Israël de Sabbath houden om de Sabbath doorheen hun generaties als eeuwigdurende overeenkomst waar te nemen.*

De Sabbat is ook een deel van de Tien Geboden, dat duidelijk aan een uit Egypte gebracht volk wordt gegeven:

Shemot/Exodus 20:1 *En Elohim sprak al deze woorden, zeggend: 2 “Ik ben יהוה uw Elohim, die u uit het land Egypte bracht, uit het huis van slavernij... 8 Gedenk de Sabbatdag, om die heilig te houden. 9 Zes dagen zult u werken en al uw werk doen, 10 maar de zevende dag is de Sabbath van יהוה uw Elohim. Daarin zult u geen werk doen: u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is. 11 Want in zes dagen maakte יהוה de hemelen en de aarde, de zee, en alles dat daarin is, en rustte de zevende dag. Daarom zegende יהוה de Sabbatdag en heiligde die.*

Wij hebben reeds de vastgestelde feesten (moedim - מוֹעֲדִים) besproken, die door de fasen van de maan worden gedictieerd, wanneer יהוה heeft verkozen om met ons samen te komen. Ook worden de Hebreeuwse dagen, maanden en jaren allemaal bepaald door de fasen van de maan en de beweging van de zon. Maar de 7de dag Sabbath staat daarvan los. Hij is volledig onaf-

independent of the movement of celestial bodies, as we simply continually count to seven. It is unparalleled, as a day that is a sign between the Almighty Creator and His chosen. It is the Sabbath that is credited with being that which preserved the Jews as a people while in exile, whereas the other tribes all lost their Israelite identity when they assimilated into the nations.

Let's change directions and find the first verse in the Bible where the term "יהוה Elohim" occurs:

Bereshith 2:4 This is the history of the heavens and the earth when they were created, in the day that יהוה Elohim made the earth and the heavens,

Although the Almighty has many names and descriptions, two are primary – Elohim and יהוה. Elohim (אלהים) is a noun which refers to the Creator who is also the judge over His creation. It appears over 2,600 times in the Hebrew Scriptures and is normally translated as "God". The sages see "Elohim" as describing divine justice and "יהוה" as divine compassion. In the 11th century, Judah Halevi taught that the word "El" (אל) was a title generally used by pagans to signify a god (El is singular), i.e., a force of nature (the sun, the storm, the earth, the sea, etc). The "Elohim" (plural) of the Hebrew Scriptures is the totality of all powers. He is King and Judge over all.

"יהוה", by contrast, is not just a noun but a name. Where "Elohim" refers to the Almighty as the totality of all powers, "יהוה" is "the One who speaks to us" and "the One with whom we have relationship". יהוה appears nearly 7,000 times throughout the Bible, usually translated as "LORD". Whereas we see "Elohim" in the marvels of creation, we encounter "יהוה" when we are given insights and revelations.

Names have other meanings, which are often determined by the letters which make up the word:

י ה ו ה

- **Yud** (י) – hand – symbolizes power and strength:
- **Hey** (ה) – to reveal, grace. There are two hey's in the Almighty's Name. Grace is revealed the first time in the form of salvation (e.g. Noah received grace), and the second time in the form of restoration. We can also parallel this with the first and second comings of Yeshua.
- **Vav** (ו) – nail

So how does the name of Yeshua fit into all this? How do we reconcile these verses?

Philippians 2:9 Therefore Yah also has highly exalted Him and given Him the name which is above every name, 10 that at the name of Yeshua every knee should bow, of those in heaven, and of those on earth, and of those under the earth,

hankelijk van de beweging van de hemellichamen, aangezien wij voortdurend eenvoudig tot zeven tellen. Die is onvergelyklijk, als een dag die een teken is tussen de Almachtige Schepper en Zijn uitgekozenen. Het is de Sabbath die wordt de verdienste toegeschreven dat hij de Joden als een volk bewaarde, zelfs in ballingschap, terwijl de andere stammen allen hun Israëlitische identiteit verloren toen zij in de naties opgingen.

Laten we van richting veranderen en in de Bijbel het eerste vers opzoeken waar de term "יהוה Elohim" voorkomt:

Bereshith 2:4 Dit is de geschiedenis van de hemelen en de aarde toen zij werden geschapen, op de dag dat יהוה Elohim de aarde en de hemelen maakte,

Hoewel de Almachtige vele namen en beschrijvingen heeft, zijn twee primair - Elohim en יהוה. Elohim (אלהים) is een zelfstandig naamwoord dat naar de Schepper verwijst die ook de rechter over Zijn schepping is. Het komt meer dan 2.600 keer in Hebreeuwse Schrift voor en wordt normaal vertaald als "God". De wijzen zien "Elohim" als het beschrijven van goddelijke rechtvaardigheid en "יהוה" als goddelijk medeleven. In de 11de eeuw onderwees Judah Halevi dat het woord "El" (אל) een titel was die over het algemeen door heidenen wordt gebruikt om een god (El is enkelvoud) aan te duiden, d.w.z., een natuurkracht (de zon, het onweer, de aarde, de zee, enz.). De "Elohim" (meervoud) van de Hebreeuwse Schrift is de totaliteit van alle machten. Hij is Koning en Rechter over allen.

Daarentegen is "יהוה" niet alleen een naamwoord maar een naam. Waar "Elohim" naar de Almachtige als de totaliteit van alle machten verwijst, is "יהוה" "de Ene die tot ons spreekt" en "de Ene met wie wij een relatie hebben". יהוה komt bijna 7.000 keer doorheen de Bijbel voor, gewoonlijk met "HERE" vertaald. Terwijl wij "Elohim" in de scheppingswonderen zien, ontmoeten wij "יהוה" wanneer ons inzicht en openbaring wordt gegeven.

Namen hebben andere betekenissen, die vaak door de letters waaruit het woord bestaat worden bepaald:

י ה ו ה

- **Yud** (י) – hand – symboliseert macht en sterkte:
- **Hey** (ה) - om te openbaren, gunst. Er zijn twee hey's in de Naam van de Almachtige. Gunst wordt de eerste keer geopenbaard in de vorm van redding (b.v. Noah ontving gunst), en de tweede keer in de vorm van herstel. Wij kunnen dit ook vergelijken met de eerste en tweede komst van Yeshua.
- **Vav** (ו) –spijker

Dus, hoe past de naam van Yeshua in dit alles? Hoe brengen wij deze verzen in overeenstemming?

Filip. 2:9 Daarom heeft Yah Hem ook hoogst verheven en Hem de naam gegeven die boven elke naam is, 10 opdat bij de naam van Yeshua elke knie zou buigen, van die in hemel, en van die op aarde, en van die onder de aarde, 11 en

11 and that every tongue should confess that Yeshua the Messiah is Adonai, to the glory of Yah the Father.

In these Philippians verses, Paul is quoting from Isaiah. Notice that in Isaiah it is יהוה who alone is to be bowed down to in worship and confession. But Paul applies this statement directly to Yeshua. Therefore the implication is clear. Yeshua is the Messiah, and He is יהוה!

***Isaiah 45:21** Who has declared this from ancient time? Who has told it from that time? Have not I, יהוה ? And there is no other Elohim besides Me, A just El and a Messiah; There is none besides Me. 22 “Look to Me, and be saved, All you ends of the earth! For I am Elohim, and there is no other. 23 I have sworn by Myself; The word has gone out of My mouth in righteousness, And shall not return, That to Me every knee shall bow, Every tongue shall take an oath.*

Now, in Bereshith 2:7, we read of how man was formed and where it was that יהוה Elohim placed him:

***Bereshith 2:6** but a mist went up from the earth and watered the whole face of the ground. 7 And יהוה Elohim formed man of the dust (ע פר) of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living being. 8 יהוה Elohim planted a garden eastward in Eden, and there He put the man whom He had formed.*

Focusing now on the “garden”, we find “two trees” planted “eastward in Eden”:

***Bereshith 2:8** יהוה Elohim planted a garden eastward in Eden, and there He put the man whom He had formed. 9 And out of the ground יהוה Elohim made every tree grow that is pleasant to the sight and good for food. The tree of life was also in the midst of the garden, and the tree of the knowledge of good and evil.*

Notice that the garden seems to be a smaller part of a location known as Eden. Man is formed outside of the garden and placed into it by יהוה Elohim. The word for “eastward” is miqadem (מִקְדָּם) whose root means “ancient”. “Ancient” can be defined as the “establishment of truths from the very beginning”. Thus we see that the garden was planted with His truth. Let’s look at a couple of verses where we find this concept of “ancient” or “east”. The first verse is a midrash on Bereshith and the garden:

***Isaiah 46:10** Declaring from the beginning (מִרְאשִׁית) the latter end (אַחֲרֵיתָהּ), and from ancient times (מִקְדָּם) things that are not yet done, Saying, ‘My counsel (ע צוה) shall stand, And I will do all My pleasure,’*

opdat elke tong zou bekennen dat Yeshua de Messiah is Adonai, tot de glorie van Yah de Vader.

In deze Filipenzen verzen, citeert Paulus vanuit Jesaiah. Merk op dat in Jesaiah het יהוה is voor wie alleen moet worden neer gebogen in aanbidding en belijdenis. Maar Paulus past deze verklaring rechtstreeks toe op Yeshua. Daarom is de implicatie duidelijk. Yeshua is de Messiah, en Hij is יהוה!

***Jes. 45:21** Wie heeft dit van oudsher verklaard? Wie heeft het vanaf toen verteld? Heb Ik het niet, יהוה ? En er is geen andere Elohim naast Mij, een rechtvaardige El en een Messiah; Er is er geen behalve Mij. 22 Kijk naar Mij, en wordt gered; alle gij einden van de aarde! Want ik ben Elohim, en er is geen andere. 23 Ik heb bij Mezelf gezworen; Het woord is van Mijn mond uitgegaan in gerechtigheid, en zal niet terugkeren, dat naar Mij elke knie zal buigen, elke tong een eed zal doen.*

Nu, in Bereshith 2:7, lezen wij over hoe de mens werd gevormd en waar dat יהוה Elohim hem plaatste:

***Bereshith 2:6** maar een mist ging van de aarde uit en bevochtigde het gehele oppervlak van de grond. 7 En יהוה Elohim vormde de mens van het stof (ע פר) van de grond, en ademde in zijn neusgaten de adem van het leven; en de mens werd een levend wezen. 8 יהוה Elohim plantte naar het oosten een tuin in Eden, en daar zette Hij de mens die Hij had gevormd.*

Met de aandacht nu op de “tuin” gericht, vinden wij “oostelijk in Eden” “twee bomen” geplant:

***Bereshith 2:8** יהוה Elohim plantte oostelijk in Eden een tuin, en daar plaatste Hij de mens die Hij had gevormd. 9 En uit de grond deed יהוה Elohim elke boom groeien die zodat het aange-naam om zien is en goed als voedsel. De boom van het leven was ook in het midden van de tuin, en de boom van de kennis van goed en kwaad.*

Merk op dat de tuin een kleiner deel lijkt te zijn van een plaats die als Eden bekend is. De mens wordt buiten de tuin gevormd en erin geplaatst door יהוה Elohim. Het woord voor “oostelijk” is miqadem (מִקְדָּם) waarvan de wortel “oud” betekent. “Oud” kan worden gedefinieerd als de “vaststelling van waarheden vanaf het allereerste begin”. Aldus zien wij dat de tuin met Zijn waarheid werd geplant. Laten we kijken naar een paar verzen waar wij dit concept van “oud” of “oosten” vinden. Het eerste vers is een midrash op Bereshith en de tuin:

***Jes. 46:10** Verklarend vanaf het begin (מִרְאשִׁית) het einde (אַחֲרֵיתָהּ), en van oudsher (מִקְדָּם) dingen die nog niet worden gedaan, zeggend: “Mijn raad (ע צוה) zich zal standhouden, en Ik zal al Mijn genoegen doen,”*

- From the beginning - מִרְאשִׁית - compare with first word of the Torah
- Latter end - אַחֲרֵית - idiom for the end of days, thus we can learn from the “beginning” what will happen in the end
- Ancient times - מִקְדָּמִים - Etymological root word (קָדַם) means “initial source”. All of Yah’s ways come from the east (קָדַם). All of man’s ways come from the west.
- Counsel - עֵצָה - Psalm 33:11, The counsel (עֵצָה) of יהוה stands forever, the plans of His heart to all generations. (עֵינִי), the word for “tree” comes from the verbal root for “counsel” (עֵצָה). It literally means “that which supports”. In the garden were two trees (עֵינִי), one with the counsel (עֵצָה) of life, and one with the counsel (עֵצָה) of death.

Micah 5:2 “ But you, Bethlehem Ephrathah, Though you are little among the thousands of Judah, Yet out of you shall come forth to Me The One to be Ruler in Israel, Whose goings forth are from ancient times (קָדַם), From everlasting.”

And when Messiah comes, His appearance will be as lightning from the east (קָדַם) to the west:

Matthew 24:27 “For as the lightning comes from the east (קָדַם) and flashes to the west, so also will the coming of the Son of Man be.

Let’s skip ahead now to the encounter with the serpent in chapter 3:

Bereshith 3:1 Now the serpent was more cunning than any beast of the field which יהוה Elohim had made. And he said to the woman, “Has Elohim indeed said, ‘You shall not eat of every tree of the garden’?”

The story is very familiar. It is the supposedly minor details that we are going to be looking at. Let’s compare this verse with what Elohim actually said:

Bereshith 2:16 And יהוה Elohim commanded the man, saying, “Of every tree of the garden you may freely eat; 17 “but of the tree of the knowledge of good and evil you shall not eat, for in the day that you eat of it you shall surely die.”

Did you notice that in 2:16 it says that יהוה Elohim actually “commanded” the man, but in 3:1 the serpent lessens the Creator’s words by asking if Elohim had “said”? Not only did he change the verb, but the serpent left out the name יהוה, the part of His name which symbolizes relationship. It is also interesting that the serpent approached the woman since it was Adam who had received the command from יהוה Elohim. By the way, do WE ever lessen commandments by saying that they were only something that יהוה “said”? The woman replies to the serpent:

- Van bij het begin - מִרְאשִׁית - vergelijk met het eerste woord van de Thora
- Einde - אַחֲרֵית - uitdrukking voor het einde van de dagen, zo kunnen wij van bij het “begin” leren wat in het einde zal gebeuren
- Van oudsher - מִקְדָּמִים - Het Etymologische wortel woord (קָדַם) betekent “aanvankelijke bron”. Elk van Yah’s wegen komen uit het oosten (קָדַם). Alle wegen van de mens komen uit het westen.
- Raad - עֵצָה - Psalm 33:11; De raad (עֵצָה) van יהוה blijft voor altijd, de plannen van Zijn hart aan alle generaties (עֵינִי), het woord voor “boom” komt uit de mondelijke wortel voor “raad” (עֵצָה). Het betekent letterlijk “dat wat ondersteunt”. In de tuin waren twee bomen (עֵינִי), één met de raad (עֵצָה) van het leven, en één met de raad (עֵצָה) van de dood.

Micah 5:2 Maar u, Bethlehem Ephrathah, hoewel u klein bent onder de duizenden van Judah, toch zal uit u voor Mij de Ene voortkomen om Heerser in Israël te zijn, wiens uitgangen van oudsher (קָדַם), van de eeuwigheid zijn.”

En wanneer de Messiah komt, zal Zijn verschijning als bliksem vanuit het oosten (קָדַם) tot het westen zijn:

Mat. 24:27 Want zoals de bliksem vanuit het oosten (קָדַם) komt en de flitst tot het westen, zo zal ook de komst van de Zoon van de Mens zijn.

Laten we nu verder naar de ontmoeting met het serpent gaan in hoofdstuk 3:

Bereshith 3:1 Nu was de slang sluwder dan om het even welk dier van het veld dat יהוה Elohim had gemaakt. En zij zei tot de vrouw: “Heeft Elohim inderdaad gezegd, ‘Gij zult niet van elke boom van de tuin eten’?”

Het verhaal is zeer bekend. Het is naar de verondersteld minder belangrijke details dat wij gaan bekijken. Laten we dit vers vergelijken met wat Elohim eigenlijk zei:

Bereshith 2:16 En יהוה Elohim beval de mens, zeggend: “Van elke boom van de tuin kunt u vrij eten; 17 maar van de boom van de kennis van goed en kwaad zult u niet eten, want ten dage dat u ervan eet, zult u zeker sterven.”

Merkte u op dat in 2:16 staat dat יהוה Elohim de mens eigenlijk “gebood”, maar in 3:1 vermindert de slang van de woorden van de Schepper door te vragen of Elohim “gezegd” had? Niet alleen veranderde zij het werkwoord, maar de slang liet de naam יהוה er uit weg, het deel van Zijn naam dat voor verwantschap staat. Het is ook interessant dat de slang de vrouw benaderde aangezien het Adam was die het gebod van יהוה Elohim had ontvangen. Even terloops, verminderen WIJ ooit geboden door te zeggen dat zij slechts iets waren dat יהוה “zegde”? De vrouw antwoordt het serpent:

Bereshith 3:2 *And the woman said to the serpent, “We may eat the fruit of the trees of the garden; 3 “but of the fruit of the tree which is in the midst of the garden, Elohim has said, ‘You shall not eat it, nor shall you touch it, lest you die.’ “*

In her correction to the serpent, Eve either exaggerates the divine commandment by adding to it (nor shall you touch it) or she simply quotes misinformation as received from her husband. The serpent replies:

Bereshith 3:4 *Then the serpent said to the woman, “You will not surely die. 5 “For Elohim knows that in the day you eat of it your eyes will be opened, and you will be like Elohim, knowing good and evil.”*

In speaking to the woman, the serpent consistently uses verbs in their plural forms. This is evidence that Adam was within earshot of the conversation. In fact, this is indicated in the words of the next verse (with her):

Bereshith 3:6 *So when the woman saw that the tree was good for food, that it was pleasant to the eyes, and a tree desirable to make one wise, she took of its fruit and ate. She also gave to her husband with her, and he ate.*

It is hard for us to imagine how this could have happened. The couple was living in an environment of beauty, tranquility and harmony. They walked with the Creator. It should have been a fairytale existence. Still, Adam was not satisfied. He wanted to be in control of his own life. He did not want to be dependent on someone, even if it was his Creator.

We wonder where this independence in Adam came from. Yet, when we come to salvation through Yeshua do we willingly turn our lives over to Him and allow Him to be in complete control of our lives? Do we “add to” or “take away from” the commandments He has given to us? Do we wholeheartedly embrace Torah?

We don’t have time to look at all of the ramifications of the sin of Adam and Eve, but let’s take a look at Adam’s punishment:

Bereshith 3:17 *Then to Adam He said, “Be-cause you have heeded the voice of your wife, and have eaten from the tree of which I com-manded you, saying, ‘You shall not eat of it’: “Cursed is the ground for your sake; In toil you shall eat of it All the days of your life. 18 Both thorns and thistles it shall bring forth for you, And you shall eat the herb of the field. 19 In the sweat of your face you shall eat bread Till you return to the ground, For out of it you were taken; For dust you are, And to dust you shall return.”*

Bereshith 3:2 *En de vrouw zei tot de slang: “Wij kunnen de vrucht van de bomen van de tuin eten; 3 maar van de vrucht van de boom die in het midden van de tuin is, heeft Elohim gezegd, ‘U zult het niet eten, noch aanraken, opdat u niet sterft.’”*

In haar correctie naar de slang, overdrijft Eva het goddelijke bevel door eraan toe te voegen (noch aanraken) ofwel citeert zij eenvoudig verkeerde informatie als van haar echtgenoot ontvangen. De slang antwoordt:

Bereshith 3:4 *Toen zei de slang tot de vrouw: “U zult zeker niet sterven. 5 Want Elohim weet dat tetn dage u ervan eet uw ogen zullen worden geopend, en u als Elohim zult zijn, goed en kwaad wetend.”*

Bij het spreken tot de vrouw gebruikt de slang constant werkwoorden in hun meervoudsvormen. Dit is bewijsmateriaal dat Adam binnen gehoorsafstand van het gesprek was. In feite, wordt dit aangegeven in de woorden van het volgende vers (met haar):

Bereshith 3:6 *Zo, toen de vrouw zag dat de boom goed was tot voedsel, dat het aan de ogen prettig was, en een boom begeerlijk om wijs te maken, nam zij van zijn vrucht en at. Zij gaf ook aan haar echtgenoot bij haar, en hij at.*

Het is moeilijk voor ons om voor te stellen hoe dit heeft kunnen gebeuren. Het paar leefde in een milieu van schoonheid, kalmte en harmonie. Zij wandelden met de Schepper. Het zou een sprookjesbestaan moeten geweest zijn. Toch was Adam niet tevreden. Hij wilde zeggingschap over zijn eigen leven. Hij wilde niet van iemand afhankelijk zijn, zelfs niet als het zijn Schepper was.

Wij vragen ons af vanwaar deze onafhankelijkheid in Adam kwam. Maar, wanneer wij tot redding komen door Yeshua, geven wij onze levens gewillig over aan Hem en staan wij Hem toe om onze levens volledige te besturen? Doen wij “erbij” of “doen wij af van” de geboden die Hij aan ons heeft gegeven? Omhelzen wij van ganser harte Thora?

Wij hebben geen tijd om alle uitlopers van de zonde van Adam en Eva te bekijken, maar laten we een blik werpen op de straf van Adam:

Bereshith 3:17 *Toen zei Hij tot Adam: “Omdat u aan de stem van uw vrouw aandacht hebt besteed en van de boom gegeten hebt waarvan Ik u gebood, zeggend, ‘U zult er niet van eten’: “Ver-vloekt is de grond ter wille van u; in zware arbeid zult u al de dagen van uw leven ervan eten. 18 Zowel doornen als distels zal die voor u voort-brengen, en u zult het kruid van het veld eten. 19 In het zweet van uw aangezicht zult u brood eten tot u tot de grond terugkeert, want daaruit werd u genomen; want stof bent u, en tot stof u zult terugkeren.”*

In verse 18, “herb” can also be translated as “grasses”. Now instead of being able to eat from the Tree of Life, they must eat from these grasses of the field. The staples of the Israelite diet in the land are barley and wheat. It is notable that the first two festivals, Pesach (Passover) and Shavuot (Pentecost) focus on these two grasses. On Pesach, Messiah is associated with the first fruits of the barley harvest; on Shavuot, believers are associated with the first fruits of the wheat harvest. But on Sukkot (Feast of Tabernacles), the focus is on fruit! The festival of Sukkot is just a bit of a reminder and a foretaste of being back in the garden where the Tree of Life will once again bear fruit:

Revelation 22:2 In the middle of its street, and on either side of the river, was the tree of life, which bore twelve fruits, each tree yielding its fruit every month. The leaves of the tree were for the healing of the nations.

Okay, let’s take another jump over to the story of Cain and Abel. I am making the assumption that you already know the story quite well. First, let’s take a look at the professions of the two:

Bereshith 4:2 Then she bore again, this time his brother Abel. Now Abel was a keeper of sheep, but Cain was a tiller of the ground.

A man who is a “tiller of the ground” remains close to the ground. These farmers generally end up living in permanent dwellings such as houses. The “keepers of sheep” wander with their flocks and generally live in tents. The “tiller of the ground” is nourished by the produce and fruit of the ground while the “keeper of sheep” enjoys the meat and wool of his sheep.

Cain and Abel will set the paradigm for these two lifestyles; one which keeps his eyes on יהוה, and the other which worships the earth and his own skillfulness in the world. While it is true that Adam and Eve tended to the garden, Cain was now tilling cursed ground, outside of the garden. What are the differences between the farmer and the shepherd? Rav Shimshon Raphael Hirsch in his commentary on the text describes them both (condensed):

“Agriculture demands all a person’s physical strength...he needs to devote his whole life to his bodily existence. The concept of ‘Kayin,’ (Cain, meaning acquisition) – self-recognition and the pride associated with acquiring – are most evident in the farmer. By the sweat of his brow he has made his ground bear fruit, and it becomes something of ultimate value for him – it becomes part of his personality, he holds onto it and settles.... The farmer is a slave to his field, and the field draws him towards it.... he will easily be brought to admiration of the forces of nature, upon whose influences the success of his field depends. Faith in

In vers 18 kan “kruid” ook als “grassen” worden vertaald. Nu, in plaats van te kunnen eten van de Boom van het Leven, moeten zij van deze grassen van het veld eten. Het hoofdbestanddeel van het Israëlitische dieet in het land zijn gerst en tarwe. Het is opmerkelijk dat de eerste twee feesten, Pesach (Pascha) en Shavuot (Pinksteren) zich op deze twee grassen concentreren. Op Pesach wordt Messiah geassocieerd met de eerste vruchten van de gerstooogst; op Shavuot worden gelovigen geassocieerd met de eerste vruchten van de tarweoogst. Maar op Sukkot (Loofhuttenfeest), ligt de nadruk op vruchten! Het Sukkotfeest is maar een soort herinnering en een voorsmaak van het terug in de tuin zijn waar de Boom van het Leven nogmaals vrucht zal dragen:

Opb. 22:2 In het midden van zijn straat, en aan beide kanten van de rivier, was de boom van leven, die twaaflf vruchten droeg, elke boom bracht elke maand zijn vrucht voort. De bladeren van de boom waren voor het genezen van de naties.

O.k., laten we weer een sprong maken; naar het verhaal van Cain en Abel. Ik ga uit van de veronderstelling dat u het verhaal reeds vrij goed kent. Laten we eerst kijken naar de beroepen van de twee:

Bereshith 4:2 Toen baarde zij opnieuw, deze keer zijn broer Abel. Nu was Abel een hoeder van schapen, maar Cain was een bewerker van de grond.

Iemand die een “bewerker van de grond” is, blijft dicht bij de grond. Deze landbouwers leefden over het algemeen in vaste verblijven zoals huizen. De “hoeders van schapen” wandelen met hun kudden en leven over het algemeen in tenten. De “bewerker van de grond” wordt gevoed door de opbrengst en het vrucht van de grond terwijl de “hoeder van schapen” van het vlees en de wol van zijn schapen geniet.

Cain en Abel zullen tot voorbeeld van deze twee levensstijlen dienen; de ene die zijn ogen op יהוה houdt, en de andere die de aarde en zijn eigen bekwaamheid in de wereld aanbidt. Terwijl het waar is dat Adam Eva op de tuin gericht waren, bewerkte Cain nu vervloekte grond, buiten de tuin. Wat zijn de verschillen tussen de landbouwer en de herder? Rabbijn Shimshon Raphael Hirsch beschrijft hen (gecondenseerd) allebei in zijn commentaar op de tekst:

Landbouw vergt alle fysieke kracht van een persoon... hij moet zijn hele leven aan zijn lichamelijke bestaan wijden. Het concept ‘Kayin, (Cain, betekent aanwinst) - zelfherkenning en de trots verbonden aan het verwerven - zijn het duidelijkst bij de landbouwer. Door het zweet van zijn voorhoofd heeft hij zijn grond doen vrucht dragen, en het wordt iets van uiteindelijke waarde voor hem - het wordt deel van zijn persoonlijkheid, hij houdt eraan vast en vestigt zich.... De landbouwer is een slaaf aan zijn veld, en het veld trekt hem aan.... hij zal gemakkelijk tot bewondering van de krachten van de natuur gebracht worden, van welks invloeden het succes van zijn veld afhangt. Het

God and in the superiority of man was first lost among the agricultural nations. It was there that idol worship first developed.

“In contrast, the life of the shepherd is most elevated. He is concerned principally with living things. His care of them arouses within him humane feelings and sympathy for suffering. His acquisitions are portable. The flock needs the shepherd’s care, but their existence is not in his hands. Thus the shepherd is protected from the danger of overestimating his own value and that of his property. His profession does not occupy all his strength and efforts. His spirit is invested in his labor to a lesser degree, and remains open to Godly and humane values. For this reason our forefathers were shepherds, and Moshe and David also shepherded flocks. In contrast we find, ‘For every shepherd is an abomination to Egypt’ (Bereshith 46:34). All the problems associated with agriculture which we mentioned above existed in Egypt. Egyptian culture was based on agriculture. This found expression in paganism on one hand and enslavement of people on the other...”

Another Hebrew sage, Hillel Zeitlin, writes:

“The Holy Scriptures almost always prefers a shepherd to a tiller of the soil. Kayin (Cain) was a tiller of soil while Hevel (Abel) was a shepherd; Hevel’s offering is accepted while Kayin’s is not. We are told that Noah was a ‘man of the ground,’ obviously not in his favor, since we read later that ‘He drank from the wine and became inebriated and he was uncovered inside his tent.’ The forefathers were shepherds; Yaakov (Jacob) was a ‘dweller in tents’ while Esav (Esau) was a ‘man of the field.’ Yaakov’s sons were shepherds; ‘Moshe kept the flock....’ (Shemot 3:1); David tended his father’s flock. Mishlei (Proverbs) speaks in favor of shepherding...(27:23-27); Amos was one of the herdsmen of Tekoa (Amos 1:1)...

“But why does the Torah prefer shepherds to tillers of the ground? Did God not place Adam in Gan (Garden) Eden in order ‘to work it and to guard it?’ ...working the land involves the concept of private ownership – acquisition – by the farmer, and the Holy Scriptures do not recognize a private individual’s rights over land, except under the known conditions and limitations.”

But man needed to work the ground once he entered the Promised Land. Most of the great patriarchs that we read about were shepherds in a period preceding Israel’s settlement of the land. Rav Hirsch gives the remedy for this inherent problem:

geloof in God en in de superioriteit van de mens ging het eerst verloren bij de landbouwnaties. Het was daar dat afgod verering zich het eerst ontwikkelde.

Daar tegenover is het leven van de herder het meest verheven. Hij is hoofdzakelijk bezig met levende dingen. Zijn zorg voor hen wekt in hem menselijke gevoelens op en meevoelen bij lijden. Zijn aanwinsten zijn meeneembaar. De kudde heeft de zorg van de herder nodig, maar hun bestaan is niet in zijn handen. Aldus is de herder beschermd tegen het gevaar om zijn eigen waarde en dat van zijn bezit te overschatten. Zijn beroep vergt niet al zijn kracht en inspanningen. Zijn geest wordt in mindere mate aan zijn arbeid gegeven, en blijft open voor Goddelijke en menselijke waarden. Om deze reden waren onze voorvaders herders, en ook Moshe en David waren herders van kudden. Daar tegenover vinden wij: ‘want elke herder is voor Egypte een afschuw’ (Bereshith 46:34). Alle problemen verbonden aan landbouw die wij hierboven vermeldden, bestaan in Egypte. De Egyptische cultuur was gebaseerd op landbouw. Dit kreeg vorm in heidendom enerzijds en slavernij van mensen anderzijds. ...“

Een andere Hebreeuwse wijze, Hillel Zeitlin, schrijft:

De Heilige Schrift verkiest bijna altijd een herder boven een bewerker van de grond. Kayin (Cain) was een bewerker van grond terwijl Hevel (Abel) een herder was; de offergave van Hevel wordt goedgekeurd terwijl die van Kayin niet. Ons wordt verteld dat Noah een ‘man van de grond’ was, klaarblijkelijk niet in zijn voordeel, aangezien wij later lezen dat ‘hij van de wijn heeft gedronken en dronken werd en naakt in zijn tent was.’ De voorvaders waren herders; Yaakov (Jacob) was een ‘bewoner in tenten’ terwijl Esav (Esau) een man ‘van het veld’ was. Yaakov’s zonen waren herders; ‘Moshe hoede de kudde’ (Shemot 3:1); David leide de kudde van zijn vader. Mishlei (Spreuken) spreekt ten gunste van het herderen... (27: 23-27); Amos was één van de herders van Tekoa (Amos 1:1)...

Maar waarom verkiest de Thora herders boven bewerkers van de grond? Plaatste God Adam in Gan (Tuin) Eden met de opdracht ‘die te bewerken en te bewaken?’ ... het bewerken van het land impliceert het concept van privé eigendom - aanwinst - door de landbouwer, en de Heilige Schriften erkennen niet de rechten van een afzonderlijk individu over land, behalve onder de bekende omstandigheden en beperkingen.

Maar de mens moest de grond bewerken van zodra hij het Beloofde Land inging. De meesten van de grote patriarchen waarover wij lezen, waren herders tijdens een periode die voorafgaat aan Israël’s vestiging in het land. Rabbijn Hirsch geeft de remedie voor dit daaraan verbonden probleem:

“The Torah anticipates the chronic dangers inherent in agriculture and prescribes the remedy. Shabbat and shemitta (the sabbatical year) forever testify that the earth belongs to God, and man is His servant. The agricultural laws, such as the prohibitions of mixing seeds and the instructions for when to eat of the fruit of young trees on one hand and the positive injunctions of leftover produce for the poor on the other remind man of God’s presence, cautioning him to maintain brotherly and neighborly love. Thus the Torah solves the moral problem of agriculture; in this way a society of God-fearing farmers is created, all sharing brotherly love and equality. But outside of the Torah framework a danger is presented to faith in God and to the freedom and equality of all men.”

Therefore, according to both of these commentators, Cain is the representative and founder of the culture of tillers of the earth BEFORE יהוה gave His Torah commandments. Becoming a farmer had a negative influence on Cain’s character and this caused Elohim not to accept his offering. Abel appears to have demonstrated a quality of heart and mind that Cain did not possess. It is a fundamental principle of Judaism that the act of worship in making offerings must come from genuine devotion of the heart... a circumcised heart.

Hebrews 11:4 By faith Abel offered to Yah a more excellent sacrifice than Cain...

Within the restrictions that יהוה has placed, working the ground does not have to lead to sin. Although sin may indeed “crouch at the door”, nevertheless “we can rule over it”:

Bereshith 4:6 So יהוה said to Cain, “Why are you angry? And why has your countenance fallen? 7 “If you do well, will you not be accepted? And if you do not do well, sin lies at the door (פֶּתַח). And its desire is for you, but you should rule over it.”

Let’s look at the word interpreted “door” (פֶּתַח). We will see this “door” in several significant verses throughout the Scriptures:

- Door of the ark (Bereshith 6:16)
- Door of Abraham’s tent (Bereshith 18:1)
- Door of Lot’s house (Bereshith 19:11)

A “door” is an entrance to “something”, thus the question for us is – sin is lying at the door to what? hwhy admonished and rebuked Cain and set before him a choice. It appears that Cain had an opportunity to repent of his error, but he went on to follow temptation and kill his brother. What would have been his positive choice?

Revelation 3:19 “As many as I love, I rebuke and chasten. Therefore be zealous and repent. 20 “Behold, I stand at the door and knock. If

De Thora voorziet de chronische gevaren inherent aan landbouw en schrijft de remedie voor. Shabbat en shemitta (het sabbatsjaar) getuigen voor altijd dat de aarde God toebehoort, en de mens Zijn dienaar is. De landbouwwetten, zoals het verbod van zaden te mengen en de instructies voor wanneer fruit van jonge bomen eten, enerzijds en de positieve bevelen van resterende opbrengst voor de armen, anderzijds, herinneren de mens aan Gods aanwezigheid, hem waarschuwend om broederlijke en helpende liefde te handhaven. Aldus lost de Thora het morele probleem van landbouw op; op deze wijze wordt een maatschappij van Godvrezende landbouwers gecreëerd, allen broederlijke liefde en gelijkheid delend. Maar buiten het Thorakader wordt een gevaar aangeboden voor geloof in God en voor de vrijheid en de gelijkheid van alle mensen.“

Daarom, volgens beide commentators, is Cain de vertegenwoordiger en de stichter van de cultuur van aarde bebouwers VÓÓR יהוה Zijn Thorageboden gaf. Een landbouwer worden had een negatieve invloed op het karakter van Cain en dit deed Elohim zijn offeren niet goedkeuren. Abel schijnt een kwaliteit van hart en geest getoond te hebben welke Cain niet bezat. Het is een fundamenteel principe van Judaïsme dat de daad van aanbidding in het brengen van offergaven uit echte toewijding van het hart moet komen... een besneden hart.

Hebr. 11:4 Door geloof bood Abel aan Yah een uitstekender offer aan dan Cain...

Binnen de beperkingen die יהוה heeft geplaatst, moet de grond bewerken niet tot zonde leiden. Hoewel de zonde inderdaad “aan de deur kan liggen”, “kunnen wij er niettemin over heersen”:

Bereshith 4:6 Dus zei יהוה tot Cain: “Waarom bent u boos? En waarom is uw gelaat betrokken? 7 Als u goed doet, zult u niet aanvaard worden? En als u niet goed doet, ligt de zonde bij de deur (פֶּתַח). En haar verlangen gaat naar u, maar u zou er over moeten heersen.”

Laten we kijken naar de woord dat als “deur” (פֶּתַח) geïnterpreteerd wordt. Wij zullen deze “deur” in verscheidene betekenisvolle verzen doorheen de Schriften zien:

- Deur van de ark (Bereshith 6:16)
- Deur van Abraham’s tent (Bereshith 18:1)
- Deur van Lot’s huis (Bereshith 19:11)

Een “deur” is een ingang naar “iets”, dus is de vraag voor ons - zonde ligt bij de deur naar wat? יהוה waarschuwde en berispte Cain en plaatste een keus vóór hem. Het blijkt dat Cain een kans had om over zijn fout spijt te hebben, maar hij ging door met de verleiding te volgen en zijn broer te doden. Wat zou zijn positieve keus geweest zijn?

Opb. 3:19 Zo velen als Ik liefheb, berisp en kastijd Ik. Daarom wees ijverig en heb spijt. 20 Zie, Ik sta bij de deur en klop. Als iemand Mijn

anyone hears My voice and opens the door, I will come in to him and dine with him, and he with Me. 21 “To him who overcomes I will grant to sit with Me on My throne, as I also overcame and sat down with My Father on His throne.

Yeshua... He is the same yesterday, today, and forever... rebukes and chastens us. But His desire is for us to “be zealous and repent”. It is the “door” of our hearts that He stands and knocks at. If we “open the door”, He will come in. This makes us overcomers of our sin!

Here’s one more little tidbit on “doors”. The letter dalet (ד) is a picture of a door. We are familiar with the name, יהודה. Let’s add the door (ד) to the name.... יהוּדָה. Now we have the name Yehuda (Judah, from which we get Jews), the tribe from which Yeshua came. Yeshua, in all His Jewishness, is the door (ד) to the heart of יהודה as represented by the tribe from which He came.

Okay, here’s the last little thought. After the loss of Abel, the son that was born was named Seth. He in turn named his son Enosh. Enosh means “man” in the same way that Adam means “man”, but Enosh puts emphasis on the mortality and frailty of man. It comes from a root which means “to be sick”. Man was learning, and this is reflected in the name Enosh. He saw his sin sickness and would later come to realize that only by opening the door to the Messiah would he find restoration and wholeness. It’s still our choice. Open the door.

Shabbat Shalom!
Ardelle

stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en met hem dineren, en hij met Mij. 21 Aan hem die overwint zal Ik verlenen om met Mij op Mijn troon te zitten, zoals Ik ook overwon en met Mijn Vader op Zijn troon ging zitten.

Yeshua... Hij is gisteren, vandaag, en voor altijd dezelfde... berispt en kastijdt ons. Maar Zijn wens voor ons om “ijverig te zijn en spijt te hebben”. Het is de “deur” van onze harten waaraan Hij staat en op klopt. Als wij “de deur openen”, zal Hij binnenkomen. Dit maakt ons overwinnaars op onze zonde!

Hier is nog één kleine juweeltje i.v.m. “deuren”. De letter dalet (ד) is een beeld van een deur. Wij zijn vertrouwd met de naam יהודה. Voeg de deur (ד) toe aan de naam יהוּדָה. Nu hebben wij de naam Yehuda (Judah, waarvan wij het woord Joden hebben), de stam waaruit Yeshua kwam. Yeshua, in al Zijn Joodsheid, is de deur (ד) naar het hart van יהודה zoals voorgesteld door de stam waaruit Hij kwam.

O.k., hier is de laatste kleine gedachte. Na het verlies van Abel, werd de zoon die geboren was Seth genoemd. Hij noemde daarop zijn zoon Enosh. Enosh betekent de “mens” op de zelfde manier als Adam de “mens” betekent, maar Enosh legt nadruk op de sterfelijkheid en broosheid van de mens. Het komt van een wortel die “ziek zijn” betekent. De mens aan het leren, en dit wordt weerspiegeld in de naam Enosh. Hij zag zijn zondeziekte en zou later komen te beseffen dat enkel door de deur naar de Messiah te openen hij herstel en volledigheid zou vinden. Het is nog altijd onze keuze. Open de deur.

Shabbat Shalom!
Ardelle